

మా ఊళ్ళో బడిని ఏర్పాటు చేస్తాను. నీటి చుక్క ఎరగని మా వూరు పంట పొలాన్ని సస్యశ్యామలం చేయడానికి బావులు తవ్విస్తాను. ఊరికి కరెంటు, ఆసుపత్రి. సస్యశ్యామలం చేయడానికి బావులు తవ్విస్తాను. శివుడికో దేవాలయాన్ని కట్టిస్తాను రోడ్డు పక్కన దయనీయంగా కూర్చుని కాలకృత్యాలు తీర్చుకునే మా వూరి ఆడపడుచుల కోసం లెట్రిఫ్ల కట్టిస్తాను వయసు తమలో ఏ మార్పు తెచ్చిందో తెల్సుకున్నా గుండెల మీద గుడ్లకు కూడా నోచుకోని నాలాంటి ఆడపిల్లలకు ఉచితంగా దుస్తులు అందజేసే సౌకర్యం కలుగచేస్తాను” ఊపిరి పీల్చుకోడానికి ఆగిన నిశాంతవైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు దేశముఖ్.

“నీకు కావల్సింది నీ వూరు బాగుపడడం. ఆ సంగతి నా కొదిలేయ్. మన గేమ్ గడుపు ఆరు నెలలు. ఈ ఆరు నెలల కాలంలో నీవూరు స్వరూపాన్ని నేను మార్చేస్తాను. సరేనా?”

“మీరు చెప్తున్నది నిజమేనా.....” నమ్మలేనట్లుగా అడిగింది నిశాంత.

“హండ్రెడ్ పర్సెంట్ ట్రూ. బట్.....సిద్ధార్థ పతనం పర్సంటేజ్ ని బట్టి నీ వూరు ప్రోగ్రెస్ ఆధారపడి వుంటుంది” ఆయనలో బిజినెస్ మేన్ ప్రవేశించాడు.

“నేను సిద్ధార్థను నాశనం చేస్తాను. అంటే నా ప్రేమలోపడి అతను గిలగిలా అయిపోయేట్టు చేస్తాను” నవ్వుతూ అంది నిశాంత.

“దట్స్ గుడ్.....అయితే నాతో రా.....సిద్ధార్థను చూపిస్తాను” నాప్ కిన్స్ తో చేతులు తుడుచుకుంటూ అన్నాడాయన.

* * * * *

ముస్సోరి.....

అర్ధరాత్రి రెండు గంటలు.....

యంగ్ ప్యాలెస్ లోని బెడ్ రూమ్ లో సిద్ధార్థ నిద్రపడ్డక దొర్లుతున్నాడు. జుత్తు పీక్కుంటున్నాడు. చేతిలోని పుస్తకాన్ని తీసుకుని టీవీకేసి కొట్టాడు. ఆటీవీ భళ్ళున బద్దలైపోయింది. టీవీలోంచి వచ్చిన పొగలకు ఉక్కిరిబిక్కిరవుతున్నాడు సిద్ధార్థ.

సిక్స్టీన్ ఎం. ఎం. తెరమీద కనిపిస్తున్న సిద్ధార్థను ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది నిశాంత. తండ్రులు తమ కొడుకుల్ని జైల్లో వుంచుతూ పెంచుతారా?

“దిసీజ్ సిద్ధార్థ ఫస్ట్ ఫేజ్. అంటే వంటరితనానికి బలైపోయిన సిద్ధార్థ ఎలా వుక్కిరిబిక్కిరిరౌతున్నాడో చూశావా?” మసక వెల్తురులో కనిపిస్తున్న నిశాంత ముఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడు దేశముఖ్.

తెర మీద రెండో సీన్ ప్రత్యక్షమైంది

గార్డెన్లో నడుస్తున్నాడు సిద్ధార్థ తనలో తను గొణుక్కుంటున్నాడు. చేతికందిన రాయిని ఖీసుకుని నిసుతున్నాడు. కొంతదూరం వచ్చిని గాఢ నిద్రలోకి పడిపోయాడు. దూరంగా నిశాంతం వెనుక

చూస్తున్నాడు.

“ఇది సిద్ధార్థ రెండో ఫేజ్.”

“అతనికెవరూ ఫ్రెండ్స్ లేరా.....ఎవరూ అతనితో మాట్లాడరా?” ప్రశ్నించింది ఆమె

“లేరు..... అతనితో మాట్లాడేవాళ్ళున్నా, అతని మనసు తెలుసుకున్నవాళ్ళు లేరు” జవాబిచ్చాడాయన.

యంగ్ ప్యాలెస్ లోని అణువణువునూ చూపించాడు ఫిల్మ్ ద్వారా ఆయన.

సిద్ధార్థ లెక్కర్స్, ట్రైనింగ్, టైమింగ్ సిస్టమ్స్, సిద్ధార్థను డైనింగ్ హాల్లో చూసి విస్తూపోయింది ఆమె.

పొడవాటి బ్రిటీష్ కాలనాటి పెద్ద డైనింగ్ టేబుల్ ముందు ఒక్కడు సిద్ధార్థ నాలుగు వైపులా వినయంగా నిల్చున్న డైనింగ్ స్టాఫ్.

అంత ఆపురూపంగా, అంత సుకుమారంగా, అంత కట్టుదిట్టంగా బిలియన్లైన వ్యాపారవేత్త మహాంత తన సామ్రాజ్యానికి వారసునిగా చేయడానికి సిద్ధార్థను పెంచుతున్నాడన్న వాస్తవమే విచిత్రంగా వుంది నిశాంతకు.

ఆయన మాటల ద్వారా చెప్పింది అవాస్తవ అనుకున్నా, వీడియో క్యాసెట్ ను చూశాక నమ్మక తప్పింది కాదు.

“ప్రపంచంలో ఏడు వింతలున్నాయని తెలుసు. ఎనిమిదో వింత సిద్ధార్థ” నవ్వుతూ అందామె.

“నిశాంతా.....డోంట్ అండర్ ఎస్టిమేట్ సిద్ధార్థ. వంటరితనం అతన్ని పెసిమిస్ట్ గా తయారుచేసి వుండొచ్చు. కానీ హీ ఈజ్ జీనియస్.”

“జెర్మన్ జైలులాంటి ఆ బిల్డింగ్ లోని నేనెలా ప్రవేశించడం?”

ప్రోజెక్టర్ ఆఫ్ చేసి నిలబడ్డాడాయన.

“అప్పుడే భయపడుతున్నావ్.....కదూ?” డ్రాయింగ్ రూమ్ లో కొస్తూ అన్నాడాయన

“లేదు మనిషికి మొదటి శత్రువు భయం అని నాకు తెలుసు. మీ ద్వారానే తెలుసుకున్నాను.”

అంచెలంచెలుగా నిశాంత ఎదుగుదలను ఎప్పటికప్పుడు గుర్తిస్తున్నాడాయన. నిశాంత సాధిస్తున్న మానసిక పరిపక్వత ఆయనకి సంతృప్తినిస్తోంది.

* * * * *

జుహూ బీచ్ ఒడ్డున నడుస్తున్న ఇద్దరిలో ఒకరు దేశ్ ముఖ్, రెండో వ్యక్తి నిశాంత.

సూర్యుడు అస్తమించడానికి ఇంకో గంట టైముంది.

కెన్నెడీ ప్రారంభించాడాయన

ఆదేశించాడాయన.

ఆయనకి సెల్యూట్ చేసి పరుగు వెనక్కొచ్చి జీపెక్కాడు సెక్యూరిటీ చీఫ్.

హీరో హోండాని వెంటాడుతూ జీపు ముందుకు పరుగుదీసింది.

“పోనియ్” వెళుతున్న జీపు వైపు చూస్తూ సంతృప్తిగా చెప్పాడు దేశ్ముఖ్.

దేశ్ముఖ్ వ్యాను హోటల్ తాజ్ ఇంటర్ కాంటినెంటల్ మార్గం పట్టింది.

* * * * *

పర్సనల్ సెక్యూరిటీ చీఫ్ చేతిలోని హేండ్ బ్యాగ్ తో హోటల్ సూట్ లోనికొచ్చి ఆ బ్యాగ్ ని దేశ్ముఖ్ కి వినయంగా అందజేసి నిలబడ్డాడు.

“మన దెబ్బ రుచి చూపిస్తేనే ఈ హేండ్ బ్యాగ్ మన చేతికందలేదు. ఒక్క దెబ్బకే స్పృహ తప్పిపోయాడు పూర్ ఫెలో. ఇస్కాన్ కృష్ణ టెంపుల్ వరండా మీద పడుకోబెట్టి వచ్చేశాం సార్” చెప్పాడు సెక్యూరిటీ చీఫ్.

“డోంట్ డులైట్ దట్..... ఆ కుర్రాడి ప్రాణాలకు ప్రమాదం లేదు కదా? నేను చెప్పకుండా ఎవర్ని చంపోద్దు గో.....అవసరమైతే అతన్ని హాస్పిటల్లో చేర్చించండి” సెక్యూరిటీ చీఫ్ వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ ఉదంతాన్ని ఆసక్తిగా గమనిస్తోంది నిశాంత.

జుహూ బీచ్ దగ్గర ఆ బ్యాగ్ ఫ్యాంటు కుర్రాడిని దేశ్ముఖ్ మనుషులు ఎందుకు వెంటాడారో, ఆ బ్యాగ్ నెందుకు తెచ్చారో ఏమీ అర్థం కావడంలేదు నిశాంతకు.

దేశ్ముఖ్ తన చేతిలో వున్న బ్యాగులోంచి ఓ వస్తువును తీశాడు .

ఆ బ్యాగులో ఏముందో అతను కర్రెక్టుగా వూహించాడు.....కెమెరావిత్ జూమ్ లెన్స్.

కెమెరా బ్యాగ్ షట్టర్ ని ఓపెన్ చేశాడాయన. రీలుని పైకి తీసిచూశాడు.

అప్పటికే అది పనికెరాకుండా అయిపోయింది.

“మహాంతా! యూ ఆర్ జీనియస్.....అప్పుడే నీ పని నువ్వు ప్రారంభించావన్న మాటా” ఆ రీల్ ని డస్ట్ బిన్ లో పడేశ్తూ అన్నాడాయన.

“మహాంతా పని ప్రారంభించడం ఏమిటి?” అనుమానంగా అడిగింది నిశాంత.

జవాబు చెప్పలేదతను.

నడుచుకుంటూ ముందుకెళ్ళి బెడ్ మీదున్న సూట్ కేసుని అందుకుని ఓపెన్ చేసి అందులోంచి కొన్ని కాగితాల్ని తీశాడు. ఆ పేపర్స్ లైట్ బ్రౌన్ కలర్లో వున్నాయి.

“రేపు ఆదివారం కదూ.....సిద్ధార్థ పంజరంలోంచి బయటికొచ్చే ఫస్ట్ డే అతని సన్ డే ప్రోగ్రామ్ కి సంబంధించిన షెడ్యూల్ ఆ పేపర్స్ లో ఉంది చూడు సరిగ్గా పది గంటలకు యంగ్ స్టాంబెక్ లోంచి బయటకు బయటికి కొస్తున్నాడు” అని పేపర్ కు నిశాంత చేతికిస్తూ అన్నాడు దేశ్ముఖ్

అతని సన్డే ప్రోగ్రామ్ షెడ్యూల్ ఎలా సంపాదించాడు దేశ్ముఖ్

ఎక్కడి ముస్సోరి.....ఎక్కడ బొంబాయి.....మహా మాంత్రికుణ్ణి చూసినట్టుగా చూసిందామె అతని వైపు.

“సరిగ్గా అయిదు యాభై నిమిషాలకు నిన్ను నాపి.ఎ. సుభాష్ చంద్ర ఎయిర్పోర్ట్లో వదిలిపెడతాడు గుడ్నైట్” గోడగడియారం వైపు చూస్తూ అన్నాడాయన.

సరిగ్గా తొమ్మిది గంటలు.....నిశాంత ఆయన సూట్లోంచి బయటికొచ్చి తన సూట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

* * * * *

అర్ధరాత్రి కావడానికి ఇంకా అయిదు నిమిషాల సమయం వుంది. నిశాంతకు నిద్రపట్టడం లేదు.

రేపట్టించి తను నిశాంత కాదు- దేశ్ముఖ్ చేతిలోని మానవ ఆయుధం!

పల్లె దాటి కడపలాంటి పట్టణాన్ని కూడా చూస్తానని అనుకోని ఆమె ప్రపంచాన్ని శాసిస్తున్న ఒక ఆయుధం వ్యాపారి కొడుకును ట్రాప్ చేయడానికి వెళ్ళడం-

ఈజ్ ఇట్- టైమ్- లక్.....ఆర్ ఫాట్యూన్!

ఇద్దరు మహా వ్యాపారవేత్తలు ఆడుకున్న చదరంగంలో నిశాంత పాత్ర ఏమిటి?

ఈ గేమ్లో తను సక్సెస్ కాగలదా?

మిలియన్స్ వారసుడైన సిద్ధార్థను తను చూడగలదా? మాట్లాడగలదా?

తను దేశ్ముఖ్ ఎదుట చేసిన ఛాలెంజ్ నీరుగారిపోతే.....?

తన భవిష్యత్తు ఉల్కలా నేలజారిపోతేనో.....నో.....నెవర్.....

ఆమె మెదడునిండా రక రకాలుగా ఆలోచనలు.....

‘ఒక్క పిరికి ఆలోచన ఆనంత ఆగాధాల్లోకి తోసేస్తుంది’ ఎక్కడో చదివిన మాట గుర్తుకొచ్చింది నిశాంతకు.

లేదు.....తను పిరికిది కాదు.

“రేపట్టించి ఒక కొత్త నిశాంతను యీ ప్రపంచం చూస్తుంది” అపారమైన ఆత్మవిశ్వాసంతో అనుకుందామె.

సరిగ్గా నాలుగు గంటలకు అలారమ్ను ఎడ్జస్టు చేసి బెడ్ వైపు నడిచిందామె.

అప్పుడు సమయం-

సరిగ్గా పన్నెండు పది నిమిషాలైంది.

* * * * *

న్యూయార్క్ నుంచి హేంబర్గ్ వెళుతున్న డి.సి. 8 ఫ్లయిట్లో పర్సనల్ కాబిన్లో

బందారుపాతాళాలో నెరుసున్న సోఫా మీద కూర్చున్నాడు చూసాంత

“ఆ ప్రాంతంలో మూడు గెస్ట్‌హౌస్‌లు వున్నాయి. ఒకటి మున్సిపల్ గెస్ట్‌హౌస్! రెండు టూరిజమ్ డిపార్టుమెంటు గెస్ట్‌హౌస్‌లు.”